

Žádost Hæstiréttur Íslands o poradní stanovisko Soudního dvora ESVO ze dne 6. prosince 2012 ve věci Jan Anfinn Wahl v. Islandský stát

(věc E-15/12)

(2013/C 118/11)

Dopisem ze dne 6. prosince 2012, který podatelna Soudního dvora ESVO obdržela dne 6. prosince 2012, požádal Hæstiréttur Íslands (Nejvyšší soud Islandu) Soudní dvůr ESVO o poradní stanovisko ve věci Jan Anfinn Wahl v. Islandský stát, týkající se následujících otázek:

- 1) Mohou si členské státy, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, zvolit, s ohledem na článek 7 této dohody, formu a prostředky, kterými provedou ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států do svého vnitrostátního právního řádu?
- 2) Měl by se čl. 27 odst. 1 směrnice 2004/38/ES vykládat tak, že pouhá skutečnost, že příslušné orgány v členském státě EHP mají na základě posouzení nebezpečnosti za to, že organizace, jejímž je předmětný jednotlivec příslušníkem, je spojena s organizovanou trestnou činností, přičemž posouzení vychází z názoru, že kdekoli se takovým organizacím podaří usadit, následuje výskyt posílené a organizované trestné činnosti, je dostatečná k tomu, aby občan Unie představoval ohrožení veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti v daném státě?
- 3) Je pro účely odpovědi na druhou otázku relevantní, zda členský stát označil organizaci, jejímž je předmětný jednotlivec příslušníkem, za protizákonnou a členství v této organizaci je v tomto státě zakázané?
- 4) Je dostatečným důvodem pro učinění závěru, že jsou ohroženy veřejný pořádek a veřejná bezpečnost ve smyslu čl. 27 odst. 1 směrnice 2004/38/ES, když členský stát EHP, smluvní strana Dohody o Evropském hospodářském prostoru, ve svých právních předpisech definuje postih jednání, které spočívá v tom, že daná osoba mlčky souhlasí se spácháním činu jinou osobou, které spadá do činnosti kriminální organizace, nebo jsou tyto předpisy považovány za generální prevenci ve smyslu čl. 27 odst. 2 této směrnice? Tato otázka vychází ze skutečnosti, že „organizovaná trestná činnost“ je ve smyslu vnitrostátního práva definována jako sdružení tří nebo více osob, jehož hlavním cílem je přímo nebo nepřímo, vědomě a za účelem zisku spáchat trestný čin nebo jehož činnosti zahrnují z velké části spáchání takového činu.
- 5) Měl by čl. 27 odst. 2 směrnice 2004/38/ES být chápán tak, že předpokladem pro uplatňování opatření podle čl. 27 odst. 1 této směrnice vůči konkrétnímu jednotlivci je, že členský stát musí prokázat pravděpodobnost, že se tento jednotlivec hodlá zapojit do činností zahrnujících některý čin nebo činy, nebo se zdržet některého činu nebo činů, aby bylo možné považovat jednání tohoto jednotlivce za skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti?